

III. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
MINDEN VASÁRNAP
Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
Városháztér 6. sz.
alá küldendő

Pest, julius 4.
1869.
26. szám.

Gyüjtőknek
ÖT ELŐFIZETŐ
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat
mely Ludas Matyinak
van szánva.

A mamelukok nótája.

Nem jók már a választások
„N e v e z z ü k“ a biróságot,
Ki a kormány kegyét várja
Ugy se voksolnának rája.

Ha biró: legyen független,
A nép iránt engedetlen,
S nékünk vakon engedelmes
(A választott veszedelmes!)

Nép fensége, népnek joga!
Rég fáj rád a kormány foga.
Hej! ez a jog jó lesz nekünk.
Ugy aratunk amint vetünk.

Bach és Smerling maradványa
Kiknek a nép aranybánya!
És sok egyéb kötni való,
Belőletek lesz jó biró.!

Kipróbáltak s hük valátok
Vessük a népet alátok!
Ki jó kortes, ki hü szolga,
A kormánynak lesz rá gondja.

Mi is a nép?! marha gulya!
Jó neki a nadragulya.
Korbácsold meg jól s elindul
S terelgetheted bolondul.

Ha van közte pár „czimeres“
Már az ily nagy marha! nemes.
Köss rá csöngőt érdemjelnek..
Majd utánna csak elmennek.

Ha némelyik rugdalódzik,
Vagy szarvával vagdalódzik:
Köss kötelet a nyakára
Megszelidül szegény pára!

Ha nyugtalan, bőgve bömböl
S a cserény ajtón dörömböl,
Füle konyul, szőre borzas,
Akkor „itasd meg“ mert szomjas.

Hogyha megunta a jármat,
Kiválaszthatsz kettőt hármat.
Még akkor se leszel káros
Jól megveszi a m é s z á r o s !

* * *

Kormányozhatsz okkal móddal
A kinevezett biróddal.
Nem hallasz ellene panaszt,
Türni tanult rég a paraszt.

Csak jól vigyázz! gyorsan arass!
Addig amig nem bogaras.
Akkor fuss! mert jaj lesz néked,
E l d ö n g e t i u r i s z é k e d!

Kondor Marczi.

EREDETI LEVELEK.

!! Karakán Marczi Morvaországban!!

Ides czimborám Matyi!

Ugy-i hogy rígesrígen nem hallottál felőlem semmitsem.? még azt gondolná a rosz világ, hogy hátfarba rugtuk a barátságot. Szinte látom, hogy örült neki az a sok feki reverenda, hogy olyan rígen nem irtam neked, hanem essík bele a moly abba a sok hosszu dókába... felsül, mert én biz ecsém el nem hagylak, a mig csak szusz lesz bennem: hanem ha má osztán ez is kifogy belőlem, akkor pajtás majd csak a másvilágról nézem, hogy törődik a bolond világ maga magával.

Sok indebindéje van annakpajtás mír hallgattam én ilyen sokáig. Sorom vót ecsém, még peiglen nagy. Hanem hát elhiszed-e komám most, a mit mondok?

Hát ni kedves komám! Morva országba vagyok most, hogy jöttem ide, azt még magam is nehezen tudom neked megmondani, pedig be se vagyok sorozva Andrási húnvigynek, mégis itt vagyok.

Hej ecsém sok országot világot bejártam én mostanába, mint a bujdosó, de hát kíntelen vagyok vele. Vótam én komám Pesten is, váltig kunyoráltam, hogy eresszenek be hozzád, hanem hát azt mondák, hogy kivül tágasabb. Hájszen a se baj, ha má muszáj, felültem osztán valami füstölő hajóra buvomba, oszt egy falka majom közt vittek ecsém a Duna legkellő közepén, meg se áltak velem Bécsig.

Hanem háltam is olyan szíp menyecskével egy lóczán komám! hogy máig is bánom, hogy csak füvel vótunk egymás felé; hanemhát nem is tudtam kedvemre aludni, mert u y zörgött, kalapált az a feki hajó, hogy íjfílbe kíntelen vótam fölkelni a szíp menyecske mellől, oszt körülnéztem a világot.

Láttam is osztán komám egye ki a feki a belibe ott a hajónak olyan kutya nyavalyatörő masinát, hogy elszörngüködtem belé. Az a sok feki vasbunkó csakugy dagasztotta egymást, szuszogott, füstölt, dunnyogott, nyögött, meg a feki tudja mit csinált, csakhogy ugy elirtóztam tülle, hogy hajnalba még a pájinka sem ugy esett mint otthon.

Megkírdeztem aztán ecsém, hogy hát minek hivják az ilyen fuvart? hát azt mondták, hogy az gözhajó, akkor jutott aztán eszembe, hogy hiszen hallottam én már ennek hírét valaha, de láttam is rajta olyan kímínt ecsém! hogy beillett vóna Rómába pápista templomnak, alatta meg íget olyan tüz, hogy csak egy püspök kellett vóna mellé, a ki magyarázza hogy ilyen a pokol.

Hjaj ecsém ugyis kifáradtam a bámulásba, hogy mikor a közösügyes gulyát szaggattuk ki, még akkor se tikkadtam ugy el.

Elvittek azután nagysokára Bécsbe, messzirül láttam már, hogy a közepibe a városnak ott van valami nagy duda felállitva. Elkípzeltem aztán hogy uramfia valjon ki a feki fujja mán azt a nagy dudát? addig addig gondolkoztam, mig bele nem fáradtam, akkor meg ódalba taszitottam egy emberformát magam mellett, mondaná meg, mi az a nagy hosszu? hát akkor mondta, hogy az a szent István uram tornya, oszt abba van olyan izé, a minek minden hónapba megnő a szakálla, oszt a tisztelendő nemzetes barát urak megborotválják.

Erre már egy nagyot nyeltem ecsém! a bajuszomon is sodoritottam egyet, mondtam is valamit, de csak ugy a szüröm alatt.

Láttam aztán Bécsbe annyi nímetet, ecsém! az árgyérussát, hogy még tán Pesten sincs több; osztán a sas rugja meg, egy se tud az máskép mint

nimetül, még az apró gyerek is ugy tud mán ott nimetül handrikálni, mint minálunk az urak.

Aztán meg pajtás azt a sok borzos fejér cselédet, amit ott láttam, még az ujvárosi téglavetöbe se láttam sohase, oszt mindegyiknek térdig ér a viganója, némelyiknek pedig olyan a feje pajtás! mint valami szarkafészek, meg mint valami szemétdomb, csak kokas kék rá, hogy kapargáljék benne.

Láttam még Bécs városában fináczolt kutyákat is komám! ott lóg mindegyik nyakába az aranyos baleta, mint valami gyenyerálisnak a frakkjan. Ebböl aztán kedves komám azt a tanuságot eszeltem ki, hogy Bécsbe már a kutyát is emberszámba veszik, mert hát fizeti az adót. Nálunk ládd Magyarországba megforditva van, mert itt a becsületes embert veszik kutyaszámba, azért mondják aztán azt, hogy nálunk még kutyavilág van.

Láttam olyan kutyákat is pajtás, a miket szekérbe fognak s ugy huzatják vele a terhet; de láttam ám oly kutyákat is, a kik elébe meg pompás lovakat fognak s czimeres hintóba ülnek, oszt még is mink huzzuk a terhit egye fel a feki öket.

Hanem mán Kun generálist is szerettem volna legalább ugy üvegen által megnézni komám s megmondani neki, hogy mír tartat téged olyan soká a dutyiban?

Hanem hát becsületes jó nímet svábok azok a bécsi nímetek, engemet olyan szivesen láttak, serrel, tubákkal kinálgattak, oszt minden szavamra ugy hallgattak, mintha én lettem volna a papjok.

Mikor kibámultam Bécs városában magamat, elvittek kedves komám Morvába, valami hegyes völgyes girbe gurba helyre, hanem egyeki a feki azt az utat, a mely ide hozott, ugy meglötyögtettek, hogy majd hogy meg nem feküdtem.

Rettenetes jó itt az ájer pajtás! hanem aztán annál derágább a bor.

Itt is furcsa nípsíg van komám! a parasztja ennek az országnak, nem annyira morva, mint inkább marha; bezzeg megeszi a még a szénát is, ha a plébános parancsolja, osztán olyan alázatos, hogy mig az uraság jószágán keresztül megy, hát levett kalappal megy. Még itt nagy ur a zsandár most is — fináncz különben nem sok van, mert itt nem terem dohány, a szegény ember itt csak csere levelet meg guba darabot pipál. A trafikon lévö kétfejü sas elött pedig minden marha vagyis inkább morva leveszi a kalapját, mint Nepomuczenus szt János elött.

Itt a kolompir szent gyümölcs, a rozs is csak most hányja fejét, hanem ser van annyi komám! hogy vályogot lehetne vélle vetni.

Ebbe a marha országban komám még még az a óaj is van, hogy a magyar embert nem örömest szivelik, mindegyiknek azzal van tele a szája, hogy a magyar elcsábitotta a császárt — oszt most ilyen meg olyan alkotmányunk van, nekik pedig nincs.

No hiszen süsse meg a ki gyurta ezt az alkotmányt bizony nincs rajta irigyleni való, ha olyan erösen elakarnak ükemék alkodmányosodni, hájszen ott van Deák uram ü kigyelme, fogadják meg comenczióra, majd csinál ü nekik bizony olyan alkotmányt, hogy megemlegeti még a hetvenhetedik unokája is,

Sosem láttam komám annyi sok heptyikás embert mint itt, a hol én tanyázom most, — nyakalják az árva savót kantaszámra, én meg buvomba kortyolom a sert, pedig hát csak annyit ér, mint a Deák uram alkotmánya — kireg kovog tüle a hasam, ereje meg nincsen.

A világ sorjárul meg épen semmit sem tudok pajtás, mert hát nem láttam mán színit se az ujságfélének, van egy fertály esztendeje, annyit ugyan hallottam, hogy megint számba vesznek bennünket. Azt szeretném aztán már tudni, hogy hát hány igaz magyar ember lesz majd köztünk Magyarországon?

Nem irok most többet komám, majd csak a jövö héten, kivált ha te is küdenél nekem valami olvasni való históriát, addig is pedig álgyon meg az isten mind a két kezivel, majd felkavarom már a kalamárisom alját megint s majd kibeszíllem, a mit addig elhallgattam, ha jó szivvel veszed tölem.

Karakán Marci.
gulyás bojtár.

Egy czivilizált harangôzó nyugtája.

Quientantialis nyuktatvány.

2 az az mond két osztrák-magyar-lónyai értékü közösügyes piros hasuból zöldbélüvé át meg átváltozott egy forintos bankóról, mint a mindenséget ölelö setét enyészet sirvirágokkal körülvett rémes üregébe boldogul elmenesztett keresztény asszonytársunk végtisztességtételekép adott harangozási dijáról, melyet hogy felfogtam venni és megfogtam inni hitelesen bizonyitom.

HANGOS MÁRTON,
az N. N. sz. ekkléziának ez idök minémüsége s lételének alkalmatosságához képest, idölegesen állandósitott, de alkalomszerüleg mozgó lábra tehetö harangozója.

A kibékülés pillanata.

E hantokra esküszünk,
Jó barátokká leszünk.

Fricskák.

Szilágyi Virgil, midőn a képviselőház jun 26-án tartott ülésén az igazságügyminiszter mellett ugy prókátoroskodott, azzal dicsekedett: hogy szegény „B ö s z ö r m é n y i László v a l egész haláláig benső barátságban állt."

Ezen halálig való barátságot pedig ugyancsak bizonyitják azon történelmi nevezetességü szavak, miket a boldogult végperczeiben hangoztatott, kiáltva: „botot, botot" a... (sat. na). Ezt a két „botot" a megboldogult épen Szilágyi Virgil urnak t e s t á l t a.

Szilágyi Virgil ur — ország világ tudja — hogy a 48-as zászló alól átdezertált a jobb felöli balközépre. . de most ismét 48-as szeretne lenni.

Hogy hogy?

Hát csak ugy, hogy eddig az ideig 47 biró van a királyi táblához kinevezve és Szilágyi Virgil ur akar lenni a 48-ik.

Virgilius álma.

Böszörményi szelleme: Én téged házamba fogadtalak. . kitartottalak és mindezekért megtagadtál mint megtagadta Péter a Krisztust.

Virgilius: Hallgass! kérlek hallgass! ne háborgasd szép álmaimat. Megtagadnám én egy minisztertanácsosságért a Poncziusodat is.

Az angol követség azt kérdi a magyar kormánytól, hogy minő elbánásban részesülnek az osztrák-magyar státusfoglyok?

Reméljük, hogy e kiváncsiságra azt felelte a belügyminiszter: „hát biz azokkal ugy elbánunk itt, hogy néhány esztendeig nem haraphatja meg a veszett kutya.“

Azt már kiszámitotta Kaucz Gyula a jobboldalon, hogy minden órai vita 600 forintjába kerül az országnak. . hanem hogy aztán mennyit ér egy jobboldali oratio, azt meg már a baloldalon kezdik limitálgatni.

Midőn gróf Csáky Tivadar bevégezte jobboldali szellemben tartott beszédjét, a baloldalon valaki igy kiáltott fel: „no ez a beszéd megért egy porosz tallért.“

Kár hogy jelen nem volt Klapka! ő majd megtudta volna mondani azt is. . mennyibe került az a beszéd a porosznak?

Dalmátiában nagyban izgat a bécsi reactio, hogy ne csatlakozzanak a magyar kormány alá. Aligha ugy is nem lesz, mert a mi miniszteriumunk bölcsen hallgat mindezekről.

Lám, ha volna valami jóravaló honvédseregünk, milyen nagy szükség volna már rá, hogy üsse azt a nímetet.

Ki ne ismerné Pesten a józsefvárosban Szilágyi Virgilnek nagyszakálu udvari poétáját? Ez a derék öreg annyi dicsöitő kortesdalt csinált Szilágyi Virgilre, egyszer másszor midőn követjelölt volt, hogy minden józsefvárosi korcsmába jutott egy-egy tuczat.

Ám halljuk, hogy énekel mostan Búcsi! Szilágyi főtisztelendő ur dicsőségéről:

„Egykor a szélsőknél
Százszor szélsőbb volt ő!
De biz őkemébe
Becsapott a menykő."
De nem oda Virgil!
Állj csak velem szóba..
A retek is ugy jó
Hogy ha áll a sóba.
Tudod-e mi voltál,
S mit beszéltél nekem?
Ne hidd hogy én mindazt
Már elfelejtettem.
Hányszor mondtad nekem:
Hogy az a középbal..
A honnal csufot üz
S együttart a jobbal?
És a Deákpártnál
Sokkal többet ártnak,
Azért vagy ellene
Ezen közép pártnak.
Minek kóborogtál
Ládd annyit Berlinbe?
S miért hintéd a port
Pártodnak szemébe?
S minek szekiroztad
Böszörményi Lászlót?
Ugy-e holta után
Eldobtad a zászlót." sat.

Sic transit gloria módi... igy fogy a becsület.

Azt mondják, hogy a Pesti Naplóra roszul ütött ki a praenumeratió, tehát halálán van.

Bizony kár volt hogy régen testámentomot nem tett. —

Böszörményi mióta kihalt a kóterből, Mészáros már nagyon kezdett unatkozni. Hollán Ernő tehát megszánta szegényt s Csernátonit most hozzá akarja csukatni, mert hát Csernátoni kitalálta szalasztani azt, a mi Mikó ö excellentiája secretáriusának nem tetszik

Csak aztán törököt ne fogjon az a Holland erdő

Kuhn gyenyerális azt mondja, hogy elismeri hogy a szent István koronájáé a határőrvidéki erdő, hanem majd csak ő adja el és nevelési czélokra forditja.

Alkalmasint példát akar adni, hogy mit csináljunk a püspökök birtokaival.

Elismerjük, hogy biz az az övéké, hanem majd csak mi adjuk el s nevelési czélokra forditsuk.

A bécsi lapok szerint Gablenz tábornok már k lenne nevezve Magyarország főparancsnokává.

Valjon ott-e a kinevezésen a magyar hadügyminiszter ellenjegyzése?

Győzedelem! győzedelem! a fiskus megveretett Bényeit az esküdtszék felmentette, tehát övé és Ditriché a dicsőség.. a királyi fiskusé pedig a 44 frt 20 kr költség.

!! Ezer köszönet és hála !!

Azon derék pecsovics hazafiaknak, kik az Esti lap junius 30 ki számában a Borsszem Jankó mellett kardoskodva aláirták azon apáczai levelet, mely engem le akart rántani abba a pocsojába, melyben ezen jóakaróim fetrengenek.

Ezer köszönet és hála továbbá az „Esti lap" érdemdus szerkesztőjének, ki subventionált lapjában szives volt közleni ezen megtisztelő okmányt, mely engem annyi dicsérettel elhalmoz.

Csak arra kérem az én pecsovics jóakaróimat és Pálfi Berczi szerkesztő kollégát, hogy más alkalommal az előzetési határidő előtt legalább is 10—15 nappal korábban sziveskedjenek rólam megemlékezni; mert azt tapasztalom: hogy mióta ezen apáczai levél megjelent az „Esti-lapban, azóta ugy dül hozzám a prenumeráns s naponkint annyi pénzes levelet hoz a posta, hogy napszámost kellett fogadnom, ki a pénzes leveleket bontogassa.

Tehát még egyszer gratias.

Ludas Matyi.

Honfi Szózat

Deák Ferenzhez.

Az ország bölcse rég
Hallgat, — rég nem beszél
Az ország azt hiszi,
Tán bizony nem is él.

Aranyszája pedig
Gyakran dikciózott,
Mig az alkotmányból
Minden jót elsózott.

Mondják — gyengélkedik,
De ne legyen beteg,
Hanem álljon talpra,
Mert zug a fergeteg.

Most dörögjön, — ha mer
Egy hatalmas vétót,
Mert uralg a házban
A befogadott tót.

A közös hadügyér,
A hon határából
Saját szakálára
Ugyancsak darabol.

Meg van már ingatva, —
És ez sok — hallatlan!
Nem csak jog és törvény,
Maga az ingatlan.

Vagy tán megütödni
Nem is illik azon?
Hat ezer mértföldnyi —
Elég nagy ez a hon!

De minden darabbal
Pusztul — fogy az egész,
És az utósóval
Végképen elenyész.

* * *

Nagy bün volt épitni
Közösügyi pallót,
Melyen a nemzet már
Anynyi sok kárt vallott.

Végtére is azon
Hordják el mindenét, —
Aztán majd könyezve
Törölheti szemét.

Áldhatja a mestert,
Ki azt épitette,
Azon a szomszédot
Szépen bevezette.

„Ki a tulajdonost
Ép, mibe se veszi,
Töle örökségét
Eladja, — elveszi."

Papirrágó.

Kadentziás photographiák.

Fenn hordja a fejét ökörmezős Hrabár!
Hires beszédével esett ö hasra bár.

* * *

Nem esett az esö, mégis Tóth Vilmost a
Jókai beszédje szappan nélkül mosta.

* * *

Szurkol a kormánypárt, hogy ha szól Kállai!
Mert esze is erös — nem csupán vállai.

* * *

Láttuk vitézkedni hösileg Szilágyit,
Kit egy miniszteri mosoly is meglágyit.

* * *

Ha Szeniczey szól vagy gömöri Szontág:
Szükké lesz a buffet. . de a ház nagyon tág.

Adomák.

A hiricsi kosta — kitellvén a becsület — elment egyszer egy bizonyos faluba korteskedni az odavaló kostai állomásért kocsisát az uton kegyetlenül leitatta, hogy csak dicsérje.

Dicsérte is az, fünek fának, végre már mindenböl kifogyván, igy ajánlá: Csak nézzék meg sógram ezt a mi tanétónkat, minö derék ember, minö táblás képe van, a feje akkora mint egy nagy uritök, osztán egymaga megiszik egy fertály akó bort, hát csak hozzák el kendtek, mert ha el nem hozzák, mi már annyira vagyunk vele, hogy teremtugyse kihordjuk.

Derék ember volt — isten nyugosztalja meg — szegény Imre bácsi Halas városában. Egy hibája volt, az, hogy ritkán szokott igazat mondani. — Fömérnök korában segédjeinek kötelességük volt fillentéseit bizonyitani, s ha tolditották, még szerette.

Egyszer elmondja egy társaságban, hogy az ö anyja tuladunai leány volt, s ifju menyecske korában olyan nehéz selyem szoknyája volt, hogy mikor levetette, a szoknya a szoba közepén magától megállott. — Ugy-e uram öcsém? látta — szólt — a fiatal gyakornoknak.

Nemcsak megállott — mondja ez — hanem még hármat lépett is.

Ejnye az antikrisztusodat! — ez már azt jelentette, hogy még Imre bácsi is megsokallta.

Szeretetadományok nyilvános nyugtája.

Böszörményi László siremlékére.

Cséfai Imre küldeménye, mely öszveget a pécsi 48-as honleányok közt gyüjtött 13 frt 20 kr.

Nagy János tanitó ur Mencshelyröl 2 frt 30 kr. Öszvesen 15 frt 50 kr, mely öszveget a „Magyar Ujság"-nak átadtam.

Az abaujszántói tüzkárosultak részére Óváry Petö Alexandriában ügyvédkedö hazánkfia küldött 40 frankot; ez öszveget t. György Béla urnak mint a segélyzö egylet pénztárnokának a mai postán vevény mellett átküldöttem.

Pest, julius 2. 1869.

Mészáros Károly.

Diskurszus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

Mihály: Ni ni szomszéd, hát abból a határőrvidéki erdők eladásából ugyan mi lesz már?

Iczik: Hát a lett biz azukbul hallja khend, hugy a herr von Khon generál eladtha 9 million furintért, hanem ezt thodja khend a gróf Ondrási ü excellentiája fél eszthendüvel késübben fogja megthodni mint khend.

Ludas Matyi gyorspóstája.

J e s l e r L ő r i n c z h o n p o l g á r n a k S t r a c e n á n. Elfogadjuk a cserét. Jövő évi naptárunkból 1 példány és Szeben bevételéből két példánynyal szivesen szolgálunk.

Itt az előfizetés ideje!! Kérem a tisztelt publikumot, méltóztassék berukkolni minélelőbb, annál jobb, mert sero venientibus nec Népszava nec Ludas Matyi.

Szeretet-fillérek.

A rám rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez Fogas Sándor Körmendről 1 frt, Kovács Dániel Ó-Kécskéről 50 kr. Vecsey Károly Ludányból 50 krral volt szives járulni, melyért fogadják őszinte köszönetemet.

M é s z á r o s K á r o l y.

Rajzoló: **Blumberg** | Felelős szerkesztő. **Bényei István.** | Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.